

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg skal også huske at sige, at i denne diskussion handler det jo ikke om tilhørerne. De må ikke under nogen omstændigheder komme med ytringer, hverken om de er enige eller de ikke er enige. Men jeg synes godt, man kunne åbne op for et lille grin, en lille smule mumlen i folketingssalen, for her er jo ikke for livligt. Det var en af de ting, jeg kunne ønske mig man kiggede på.

Og så vil jeg godt sige noget om udvalgshøringerne.

Vi arbejder jo med to begreber. Der er de høringer, som jeg hørte hr. Torben Lund kaldte efterforskningshøringer. Jeg synes, det lyder lidt politiagtigt, men vi skal jo finde et udtryk for de to former for høringer, vi diskuterer.

Udvalgshøringer vil jeg godt lige ofre nogle få ord på. Jeg synes, det er godt, vi er nået til enighed om, at man kan indkalde folk med visse former for sagkundskab til udvalgene, når de er i opklaringsfasen om forslag. Og jeg synes, det er helt i orden, at også pressen får større mulighed for at følge, hvad der sker i udvalgene, i det omfang udvalgets flertal beslutter, at det må den gøre. Det er godt, at man overlader til udvalget at beslutte disse ting, og jeg skal anbefale, at forslaget herom bliver vedtaget.

Jeg ville gerne have haft et par ord mere med, men min tid er løbet, og de ting vil jeg så tage med i udvalgsarbejdet. Men naturligvis står vi inde for det forslag, der er fremsat.

Povl Brøndsted (V):

Det er egentlig ganske naturligt, at Folketingets forretningsorden til stadighed er under forandring, for forretningsordenen skal være præget af det liv, der leves i Folketinget i hverdagen. Derfor er det ikke overraskende at se på første side af den nugældende forretningsorden optrykt i 1987, at der er sket ændringer med få års mellemrum, somme tider har der endda været to ændringer i løbet af et år. Når vi ser på 1986, var der ændringer både i januar og december.

Folketingets forretningsorden må være i overensstemmelse med måden, Folketingets arbejde afvikles på her i salen, i udvalgsværelser og andre steder. Derfor kan det jo heller ikke blive de store revolutionerende ting, der kommer frem, når vi ændrer forretningsordenen, for det sker rullende, og det er også hensigten med det forslag, vi her fremsætter, og som vi fra Venstres side kan gå helt og holdent ind for.

For det første er det en ganske god ting med den erfaring, vi har gjort de senere år, at ressourterne flyttes rundt, at vi præciserer de enkelte udvalgs opgaver. Det er også naturligt, når vi får et nyt fagudvalg, Sundhedsudvalget, at vi så får det med i forretningsordenen med det samme, når vi ikke tror, at det er en døgnflue.

Det er vigtigt at understrege, hvad der står i bemærkningerne til § 1, 2. spalte, 2. afsnit:

»Til grund for det her fremsatte forslag har i øvrigt ligget det udgangspunkt, at opgavefordelingen mellem udvalgene fastholdes uanset stedfundne ressortændringer mellem ministerierne.«

Men det er stadig væk sådan, at ønsker man en sag behandlet i et andet udvalg, end den bliver indstillet til, så er der en afstemningsmulighed, og det er Folketinget, der i sidste instans bestemmer.

Høringer er jo ikke noget nyt i dansk folkestyres arbejdsform. Vi har haft dem, hvor udvalgene har bedt om det. Nu bliver det sådan, at disse høringer – udvalgshøringer, som fru Lilli Gyldenkilde kalder det – kan afholdes, når et udvalg finder behov derfor, og der vil blive stillet midler til rådighed til at afvikle dem.

Det har været meget inde i debatten, om også de andre høringer – efterforskningshøringer, eller hvad navn de nu vil få – skulle have været med i denne omgang. Der er nok lidt usikkerhed, om det overhovedet er noget, der skal ind i forretningsordenen, eller om det er en institution, der skal have sin egen lovgivning. Der er også megen uklarhed om, på hvilken måde det vil påvirke den traditionelle form, vi har i dansk politik i relation til embedsværket.

Vi mener fra Venstres side, at der er grund til at fortsætte med at undersøge de muligheder, der er for disse efterforskningshøringer, men vi mener på den anden side, vi skal passe på, at vi ikke slår den tillid i stykker, som er en meget stærk tradition i dansk politik mellem embedsværk og politikere. Derfor mener vi, der kan arbejdes videre med det, men det bliver det oplæg, der til den tid kommer, som bliver bestemmende for Venstres stilling.

Det er også naturligt, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, at der er ting, der har været drøftet undervejs, som ikke er kommet med denne gang, men med de mange ændringer er der grund til at drøfte, hvornår vi skal lave en lille ændring igen, og det kan vi jo så gøre. Til-